

1. Kod konvencije pozivanja cdecl na arhitekturi x86, na samom početku potprograma česta je instrukcija `sub esp, X`. Konstanta X se postavlja u ovisnosti o:
 - (a) X je uvijek 4
 - (b) broju argumenata potprograma
 - (c) broju bajtova argumenata potprograma
 - (d) broju bajtova lokalnih varijabli potprograma
2. Koja od sljedećih tvrdnji je istinita za SSE instrukcijski podskup:
 - (a) SSE instrukcije se isključivo koriste za operacije nad podacima koji su tipa float
 - (b) SSE instrukcije mogu koristiti registar `eax` kao izvorišni/odredišni registar
 - (c) instrukcije iz SSE podskupa u pravilu su brže od njima ekvivalentnih x87 instrukcija
 - (d) SSE instrukcije možemo primijeniti jedino ako vektor ima duljinu od $8 \cdot n$ elemenata
3. Potprogram P koristi 1 lokalnu varijablu tipa `char*`. Za koliko je minimalno B potrebno pomaknuti `esp` u prologu potprograma P?
 - (a) 7
 - (b) 1
 - (c) 12
 - (d) 8
4. Kako bi se omogućili pozivi s varijabilnim brojem argumenata (npr. `printf`) konvencija pozivanja cdecl podrazumijeva da stogovni okvir s argumentima čisti:
 - (a) pozvani kod (potprogram), neposredno nakon pozivanja
 - (b) potprogram ili glavni program, svejedno
 - (c) pozivatelj (glavni program)
 - (d) namjenski potprogram (garbage collector)
5. Kojim odsječkom strojnog jezika x86 bismo izračunali $a \cdot b + c$, ako su a, b i c smješteni na stogu?
 - (a) `add eax, [ebp+8]; imul eax, [ebp+16]; mov eax, [ebp+12];`
 - (b) `mov eax, [ebp+12]; add eax, [ebp+8]; imul eax, [ebp+16]`
 - (c) `imul eax, [ebp+16]; mov eax, [ebp+12]; add eax, [ebp+8]`
 - (d) `mov eax, [ebp+8]; imul eax, [ebp+12]; add eax, [ebp+16]`
6. Funkciju čiji je prototip `int fja(float a)` u x86 strojnom jeziku možemo pozvati sa:
 - (a) `push a; call fja`
 - (b) `call fja; sub esp, 4`
 - (c) `mov eax, a; call fja`
 - (d) `push a; jmp fja`
7. U programima za arhitekturu x86, memorijske lokalne varijable tipično se smještaju:
 - (a) na stog, iznad argumenata potprograma (manje adrese)
 - (b) neposredno nakon izvršnog koda potprograma
 - (c) u statički alociranom memorijskom spremniku
 - (d) na stog, ispod argumenata potprograma (veće adrese)
8. Unutar funkcije neposredno nakon cdecl prologa izvedemo instrukciju `mov DWORD PTR [ebp+4], 0`. Koja tvrdnja je istinita:
 - (a) nova vrijednost registra `ebp` biti će 0
 - (b) jedan parametar funkcije postati će 0
 - (c) funkcija se neće moći vratiti u glavni program
 - (d) nova vrijednost registra `esp` biti će 0
9. Kojom instrukcijom bismo u akumulator smjestili cjelobrojni argument potprograma?
 - (a) `mov eax, [ebp+12]`
 - (b) `imul eax, [ebp+16]`
 - (c) `mov eax, esp`
 - (d) `add eax, [ebp+8]`
10. Kod konvencije pozivanja cdecl na arhitekturi x86, potprogram tipično počinje instrukcijama:
 - (a) `push esp; mov esp, ebp`
 - (b) `push esp; mov ebp, esp`
 - (c) `push ebp; mov ebp, esp`
 - (d) `push ebp; mov esp, ebp`

4 2
5 12
6 16

1. Kod konvencije pozivanja cdeci na arhitekturi x86, argumenti se u potprogram prenose:
 - (a) nema prijenosa argumenata
 - (b) preko registarskih okana
 - (c) preko stoga
 - (d) preko globalnih varijabli
2. Koliko instrukcija (x86) je minimalno potrebno za zbrajanje triju cjelobrojnih podataka u tekućem okviru stoga?
 - (a) 3
 - (b) 5
 - (c) 1
 - (d) 2
3. U programima za arhitekturu x86, memorijske lokalne varijable tipično se smještaju:
 - (a) na stog, ispod argumenata potprograma (veće adrese)
 - (b) neposredno nakon izvršnog koda potprograma
 - (c) na stog, iznad argumenata potprograma (manje adrese)
 - (d) u dinamički alociranom memorijskom spremniku
4. Kod konvencije pozivanja cdeci na arhitekturi x86, potprogram tipično završava instrukcijama:
 - (a) `rte`
 - (b) `pop ebp; ret`
 - (c) `rts`
 - (d) `return`
5. Koja od sljedećih tvrdnji je istinita za SSE instrukcijski podskup:
 - (a) instrukcije iz SSE podskupa u pravilu su brže od njima ekvivalentnih x87 instrukcija
 - (b) SSE instrukcije se isključivo koriste za operacije nad podacima koji su tipa float
 - (c) SSE instrukcije možemo primijeniti jedino ako vektor ima duljinu od $8 \cdot n$ elemenata
 - (d) SSE instrukcije mogu koristiti registar `eax` kao izvorišni/odredišni registar
6. Kojom instrukcijom bismo u akumulator smjestili cjelobrojni argument potprograma?
 - (a) `mov eax, [ebp+12]`
 - (b) `add eax, [ebp+8]`
 - (c) `mov eax, esp`
 - (d) `mov eax, ebp`
7. Funkcija ima prototip `int fja(int, int, int)`. Osim standardnog cdeci prologa i epiloga funkcija sadrži instrukcije, redom: `xor eax, eax; add eax, [ebp+8]; imul eax, [ebp+16]`. Povratna vrijednost funkcijskog poziva `fja(1,2,3)` jednaka je:
 - (a) 1
 - (b) 6
 - (c) 3
 - (d) 0
8. Funkciju čiji je prototip `int fja(float a)` u x86 strojnom jeziku možemo pozvati sa:
 - (a) `push a; call fja`
 - (b) `mov eax, a; call fja`
 - (c) `push a; jmp fja`
 - (d) `call fja; sub esp, 4`
9. Kod konvencije pozivanja cdeci na arhitekturi x86, na samom početku potprograma česta je instrukcija `sub esp, X`. Konstanta `X` se postavlja u ovisnosti o:
 - (a) broju bajtova lokalnih varijabli potprograma
 - (b) `X` je uvijek 4
 - (c) broju argumenata potprograma
 - (d) broju lokalnih varijabli potprograma
10. Unutar funkcije neposredno nakon cdeci prolog izvedemo instrukciju `mov DWORD PTR [ebp+4],`. Koja tvrdnja je istinita:
 - (a) jedan parametar funkcije postati će 0
 - (b) funkcija se neće moći vratiti u glavni program
 - (c) nova vrijednost registra `ebp` biti će 0
 - (d) funkcija se može vratiti u glavni program jer povratna adresa čuva u registru `eip`

1. SLIKA odgovori:

1. D

2. C

3. D

4. C

5. D

6. D

7. A

8. C

9. A

10. C

2. SLIKA – 7. C

Neki odgovori zaokruženi na slici 2 nisu točni, ovo iznad je točno.

